

§ 6. Na podstawie wniosków kasowych oddziałów banków (§ 5) oraz wniosków kasowych składanych przez uczestników planowania kasowego bezpośrednio do oddziału Narodowego Banku Polskiego (§ 4), Oddziały Narodowego Banku Polskiego sporządzają wnioski kasowe oddziału NBP i przedkładają je Centrali Narodowego Banku Polskiego.

§ 7. 1. Na podstawie wniosków kasowych oddziałów NBP (§ 6) Narodowy Bank Polski sporządza projekt ogólnego planu kasowego i przedkłada go Ministrowi Skarbu w terminie do dnia 25 miesiąca poprzedzającego kwartał planowany.

2. Projekt ogólnego planu kasowego wchodzi w system kwartalnego planu finansowego, sporządzonego przez Ministerstwo Skarbu i podlega zatwierdzeniu w trybie stosowanym dla kwartalnego planu finansowego.

§ 8. 1. Na podstawie zatwierdzonego ogólnego planu kasowego Centrala Narodowego Banku Polskiego zatwierdza plany kasowe oddziałów NBP (§ 6), a oddziały NBP zatwierdzają plany kasowe oddziałów banków (§ 5).

2. Na podstawie zatwierdzonych planów kasowych wymienionych w ust. 1) właściwe banki (oddziały) zatwierdzają plany kasowe uczestników planowania kasowego (§ 4).

§ 9. 1. Plany kasowe uczestników planowania kasowego są podstawą wypłat gotówkowych właściwych banków (oddziałów).

2. Plany kasowe banków (oddziałów) są podstawą zaopatrywania banków (oddziałów) w pieniądź gotówkowy przez Narodowy Bank Polski.

3. Upoważnia się Narodowy Bank Polski do zaliczkowania ogólnego planu kasowego, jeżeli zatwierdzenie planu nie nastąpi przed początkiem kwartału.

§ 10. 1. Zarządzenia dotyczące uczestników planowania kasowego w zakresie techniki obrotów gotówkowych powinny być wydawane w porozumieniu z Narodowym Bankiem Polskim.

2. Obowiązujące w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały zarządzenia dotyczące uczestników planowania kasowego w zakresie określonym w ust. 1) winny być uzgodnione w terminie najdalej do dnia 31.VIII. 1949 r. z Narodowym Bankiem Polskim celem dostosowania ich do potrzeb planowania kasowego.

§ 11. 1. Instrukcja Narodowego Banku Polskiego zatwierdzona przez Ministra Skarbu i Przewodniczącego PKPG ustali:

- szczegółowe zasady planowania kasowego.
- tryb i terminy sporządzania projektów planów,
- zasady wykonywania i kontroli planów,
- zasady sprawozdawczości.

2. Właściwi ministrowie wydadzą w porozumieniu z Narodowym Bankiem Polskim w terminie do dnia 15 września 1949 r. niezbędne zarządzenia celem wprowadzenia planowania kasowego w podległych im względnie w nadzorowanych przez nich jednostkach.

3. Dla jednostek, do których mają zastosowanie przepisy rachunkowo-kasowe dla władz i urzędów państwowych, zarządzenia, o których mowa w ust. poprzedzającym, zostaną wydane przez Ministra Skarbu.

§ 12. 1. Narodowy Bank Polski i właściwe banki za uprzednią zgodą Narodowego Banku Polskiego mogą wstrzymać wypłaty gotówkowe, jeżeli uczestnicy planowania kasowego nie przedłożą planów kasowych w ustalonych terminach i w/g ustalonych zasad.

2. Wstrzymanie wypłat, o których mowa w ust. (1), nie dotyczy wynagrodzeń za pracę.

3. Zarządzenie Ministra Skarbu i Przewodniczącego PKPG ustali termin wprowadzenia i zasady stosowania sankcji przy odchyleniach od planu kasowego.

§ 13. Wykonanie niniejszej uchwały, porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 14. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym, że planowanie kasowe obejmuje okres od 1 stycznia 1950 r., zaś sprawozdawczość okres od 1 października 1949 r.

PREZES RADY MINISTRÓW **Józef Cyrankiewicz**

711.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU EKONOMICZNEGO RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lipca 1949 roku

w sprawie składu Międzyministerialnej Komisji Aktywizacji Eksportu Rolniczo-Spożywczego.

Na podstawie pkt. IV uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 13 maja 1949 r. w sprawie Podkomisji i Komisji powołanych przez Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów zarządzam, co następuje:

1. Międzyministerialna Komisja Aktywizacji Eksportu Rolniczo-Spożywczego powołana uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 10 października 1947 r. składać się będzie z:

- Przewodniczącego Komisji, wyznaczonego przez Przewodniczącego Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów,
- Zastępcy Przewodniczącego Komisji, wyznaczonego przez Ministra Handlu Zagranicznego,
- członków i zastępców członków, których wyznaczają po jednym:

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego,
Minister Handlu Zagranicznego,
Minister Skarbu,
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych,
Minister Handlu Wewnętrznego,
Minister Żeglugi,
Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego,
Prezes Narodowego Banku Polskiego,
Naczelny Dyrektor Państwowego Banku Rolnego i Bank Handlowy S. A.

2. Biuro Międzyministerialnej Komisji Aktywizacji Eksportu Rolniczo-Spożywczego wchodzi pod względem organizacyjnym i budżetowym w skład Ministerstwa Handlu Zagranicznego.

3. Kompetencje Podsekretarza Stanu dla Spraw Handlu Zagranicznego, przewidziane w uchwale Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 10 października 1947 r., przechodzą na Ministra Handlu Zagranicznego.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU EKONOMICZNEGO
RADY MINISTRÓW **H. Mine**

712.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 2 lipca 1949 r.

w sprawie nadania statutu Głównemu Instytutowi Pracy.

Na podstawie art. 3 ust. 2, art. 4 ust. 2 oraz art. 15 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o tworzeniu Głównych Instytutów Naukowo-Badawczych Przemysłu (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 388) zarządza się co następuje:

§ 1. Głównemu Instytutowi Pracy, utworzonemu zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 1 kwietnia 1948 r., nadaje się statut o brzmieniu jak w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

Równocześnie traci moc obowiązująca zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 lipca 1948 r. w sprawie nadania statutu tymczasowego Głównemu Instytutowi Pracy.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z E. Szyr

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 2 lipca 1949 r.

Statut Głównego Instytutu Pracy Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

§ 1. Główny Instytut Pracy, zwany dalej w skróceniu „Główny Instytut”, działa na podstawie dekretu z dnia 25 października 1948 r. o tworzeniu Głównych Instytutów Naukowo-Badawczych Przemysłu (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 388), zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 1 kwietnia 1948 r. w sprawie utworzenia Głównego Instytutu Pracy, oraz niniejszego statutu.

§ 2. 1. Główny Instytut posiada osobowość prawną.
2. Główny Instytut ma prawo używania pieczęci okrągłej z godłem państwowym pośrodku i napisem zawierającym nazwę Głównego Instytutu w otoku.

§ 3. Siedzibą Głównego Instytutu jest m. Warszawa.

§ 4. Zadaniem Głównego Instytutu jest prowadzenie prac naukowo-badawczych, mających na celu rozwój produkcji przemysłowej przez ustalenie i stosowanie najbardziej właściwych metod zmierzających do osiągnięcia najwyższej sprawności pracy ludzkiej, a w szczególności:

- organizowanie i prowadzenie prac naukowo-badawczych dla utworzenia podstaw zarówno teoretycznych jak i praktycznych dla nowych metod wytwarzania i organizacji pracy,
- śledzenie postępu technicznego i naukowego oraz udokonalanie i usprawnianie metod pracy już stosowanych w przemyśle,
- inicjowanie nowych metod organizacyjnych i współpraca przy ich wprowadzaniu w przemyśle,
- przeprowadzanie ekspertyz, zleconych prac technicznych i naukowo-badawczych,
- przysposabianie kadr specjalistów w zakresie organizacji pracy według wytycznych właściwych władz,

- 6) współpraca ze szkołami wyższymi, innymi instytucjami i osobami i powierzanie im do opracowania specjalnych zagadnień w obrębie ich własnych pracowni lub instytutów,
 - 7) współdziałanie w pracach zbiorczych, organizowanych przez inne instytuty, pracownie szkół wyższych i innych ośrodków badawczych w celu rozwiązania bardziej złożonych zagadnień,
 - 8) nawiązywanie i utrzymywanie łączności z odpowiednimi instytucjami i organizacjami zagranicą,
 - 9) prowadzenie dokumentacji i informacji naukowej i naukowo-technicznej,
 - 10) współdziałanie w pracach normalizacyjnych,
 - 11) opracowywanie i wydawanie książek, czasopism, biuletynów, sprawozdań, instrukcji, druków i t. p.,
 - 12) organizowanie i prowadzenie konferencji i zjazdów naukowych, kursów, wykładów, odczytów i t. p.
- § 5. 1. W ramach Głównego Instytutu mogą istnieć inne instytuty specjalne.

2. Instytuty specjalne tworzone są i zwijane zarządzeniami Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Rozdział II.

Władze Głównego Instytutu.

§ 6. Zwierzchni nadzór nad Głównym Instytutem sprawuje Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 7. Władzami Głównego Instytutu są: Dyrekcja i Rada Naukowa.

§ 8. Organem zarządzającym Głównego Instytutu jest Dyrekcja powoływana i zwalniana przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i składająca się z Dyrektora Naczelnego reprezentującego Dyrekcję samodzielnie oraz z podległych mu dwóch Dyrektorów Naukowo-Technicznych i jednego Dyrektora Finansowo-Administracyjnego.

§ 9. Dyrektor Naczelny kieruje pracami Głównego Instytutu. Dyrektorowi Naczelnemu przysługuje prawo samodzielnego podpisu z wyjątkiem przypadków przewidzianych w § 26.

§ 10. Dyrektorzy Naukowo-Techniczni pełnią funkcje powierzone im przez Dyrektora Naczelnego oraz jeden z nich wyznaczony przez Dyrektora Naczelnego jest jego zastępcą.

§ 11. Dyrektor Finansowo-Administracyjny kieruje sprawami finansowymi i administracyjnymi Głównego Instytutu oraz Instytutów specjalnych.

§ 12. 1. Rada Naukowa składa się z członków powołanych na okres lat 3 w liczbie co najmniej 8 osób spośród przedstawicieli przemysłu, nauki, organizacji pracowników zainteresowanych instytucji i wybitnych znawców różnych specjalności.

2. Członków Rady Naukowej i jej przewodniczącego powołuje i odwołuje Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

3. Członkowie Dyrekcji i inni pracownicy Głównego Instytutu nie mogą wchodzić w skład Rady Naukowej, natomiast mogą brać udział w jej posiedzeniach z głosem doradczym.

§ 13. Do zakresu działania Rady Naukowej należy nadzór nad działalnością Głównego Instytutu, a w szczególności:

- 1) opiniowanie budżetu, działalności i programu prac Głównego Instytutu,
- 2) inicjowanie prac naukowo-badawczych,
- 3) opiniowanie w sprawach wniesionych przez Dyrektora Naczelnego,
- 4) przedkładanie Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego wniosków w przedmiocie tworzenia w ramach Głównego Instytutu Instytutów Specjalnych.

§ 14. 1. Posiedzenie Rady Naukowej zwołuje jej przewodniczący.

2. Przewodniczący obowiązany jest zwołać posiedzenie Rady Naukowej przynajmniej dwa razy w ciągu roku kalendarzowego.

3. Niezależnie od obowiązku przewidzianego w ustępie poprzedzającym Przewodniczący obowiązany jest zwołać posiedzenie Rady Naukowej:

- 1) na żądanie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego,
- 2) na wniosek Dyrektora Naczelnego Głównego Instytutu,
- 3) na wniosek co najmniej 1/4 liczby członków.

§ 15. Do ważności uchwał Rady Naukowej konieczna jest obecność przewodniczącego lub zastępcy i co najmniej połowy ogólnej liczby członków. Uchwały zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

§ 16. Członkowie Rady Naukowej otrzymują za udział w posiedzeniach wynagrodzenie według norm ustalonych przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 17. Udział w Radzie Naukowej nie stoi na przeszkodzie w wykonywaniu prac specjalnych lub wyrażaniu opinii in-

dywidualnych na podstawie umowy o dzieło, zawartej z Głównym Instytutem.

Rozdział III.

Instytuty Specjalne.

§ 18. 1. Instytuty specjalne są jednostkami autonomicznymi w zakresie prac naukowo-badawczych.

2. Na czele Instytutu Specjalnego stoi Dyrektor i Komitet Naukowy.

3. Szczegółową organizację i zakres działania Instytutów Specjalnych ustala regulamin nadany przez Dyrektora Naczelnego Głównego Instytutu i zatwierdzone przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 19. Dyrektorów Instytutów Specjalnych oraz członków mianuje i zwalnia na wniosek Dyrektora Naczelnego Głównego Instytutu Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego lub Dyrektor Naczelny w razie przekazania mu tych uprawnień przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Rozdział IV.

Zasady gospodarki finansowej.

§ 20. 1. Główny Instytut ma zarząd i użytkowanie majątku nieruchomości oraz własność majątku ruchomego, oddanego mu protokółarnie przez Skarb Państwa.

2. Główny Instytut może nabywać majątek nieruchomy na własność Skarbu Państwa, zatrzymując go w swym użytkowaniu.

3. Główny Instytut może nabywać i zbywać majątek ruchomy oraz zaciągać inne zobowiązania.

4. Za zobowiązania zaciągnięte przez Główny Instytut niezależnie od odpowiedzialności Głównego Instytutu odpowiada według zasad ustalonych obowiązującymi przepisami Skarb Państwa do wysokości wartości majątku nieruchomości, użytkowanego i zarządzanego przez Główny Instytut.

§ 21. Majątek nieruchomy Skarbu Państwa znajdujący się w zarządzie i użytkowaniu Głównego Instytutu wykazuje się w aktach Głównego Instytutu tak jak gdyby stanowił jego własność.

§ 22. 1. Budżet Głównego Instytutu zatwierdza Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

2. Wpływy składają się z:

- 1) dopłat państwowych przewidzianych w rocznym budżecie Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego,
- 2) subwencji ze strony innych instytucji,
- 3) opłat za wykonane czynności,
- 4) darowizn i zapisów,
- 5) dochodów z posiadanego majątku,
- 6) dochodów ze sprzedaży wydawnictw,
- 7) innych źródeł.

§ 23. Okresem budżetowym Głównego Instytutu jest okres przyjęty w administracji państwowej.

§ 24. Za każdy miniony okres budżetowy Główny Instytut sporządza sprawozdanie oraz zamknięcie rachunkowe, które powinny być przedłożone Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w terminach przez niego ustalonych.

§ 25. Główny Instytut prowadzi rachunkowość i sporządza preliminarze budżetowe wg zasad ustalonych przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 26. Zobowiązania Głównego Instytutu, polecenia wypłat, weksle, czeki oraz potwierdzenia odbioru wpływów majątkowych powinny być podpisywane przez dwóch członków Dyrekcji. Uprawnienia te mogą być przelane na wyznaczonych przez Dyrekcję pracowników Głównego Instytutu.

Rozdział V.

Likwidacja Głównego Instytutu.

§ 27. Likwidacja Głównego Instytutu następuje w trybie art. 12 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o tworzeniu Głównych Instytutów Naukowo-Badawczych Przemysłu (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 388).

713.

ZARZĄDZENIE

PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO I MINISTRA BUDOWNICTWA

z dnia 21 lipca 1949 r.

w sprawie częściowego przejęcia czynności i personelu Regionalnych Dyrekcji Planowania Przestrzennego przez Biura Regionalne Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 27 kwietnia 1949 r. o utworzeniu urzędu Ministra Budownictwa (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 216) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej co następuje:

§ 1. Biura Regionalne Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (poprzednio Centralnego Urzędu Planowania), działające na podstawie zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 27 kwietnia 1949 r. ORID-0-04/3, jako tymczasowe organa terenowe Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — przejmą tymczasowo czynności Regionalnych Dyrekcji Planowania